

לעיידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

דער בן מלך וואס האט געזינדיגט (1)

געטון? ער האט אוועקגעשטעלט א שר, איינער פון זיינע שרים, צווישן
אים און דעם בן מלך, און באפוילן דעם שר אז אויב דער בן מלך וועט
וועלן קומען מיר איבעררעדן און איבערבטן זאלסטו אים נישט צולאזן
אריינצוקומען צו מיר.

און אזוי איז געווען, אז דער בן מלך איז געקומען עטליכע מאל און
געוואלט קומען איבערבטן זיין פאטער, און דער שר האט אים נישט
אריינגעלאזט ווייל אזוי האט אים דער קעניג באפוילן. און אזוי איז געווען
עטליכע מאל.

שפעטער האט דער שר געזען די גרויסע בענקשאפט און פיסופים וויפיל
דער בן מלך גארט אזוי שטארק צו קומען צו זיין טאטן, און אז ער האט
פון דעם אן א שיעור זייער גרויסע יסורים אז ער קען נישט קומען
צו זיין פאטער כאטש אים צו איבערבטן. האט דער שר געהאט אויף דעם
זון גרויסע רחמנות, אבער ער טאר דאך אים נישט אריינלאזן צום מלך.
האט זיך דער שר בארעכנט אז אויב דער זון בענקט זיך אזוי שטארק צו
זיין פאטער, ווייזט אויס אז ווארשיינליך האט דער קעניג אויף גרויס צער
און יסורים פון דעם וואס זיין זון קען נישט קומען צו אים, ווייל וויפיל
גלוסטעניש דער מענטש גלוסט, אזוי וועקט ער אויף א גלוסטעניש אין
דעם וועמען ער גלוסט (נוסח אחר: אזוי גרויס איז דער כח פון וואס מען גלוסט). האט
דער שר געהאט אויף זיי גרויס רחמנות, און אויף ער (דער שר זעלבסט) האט
געהאט דערפון גרויסע יסורים, ווייל ער האט געזאגט צו זיך: איך בין דאך
דער וואס איז גורם צו דעם, ווייל איך בין דער מסך המבדיל (דער וואס שטייט
צווישן זיי) און איך ברענג צו די יסורים פארן קעניג און פארן בן מלך.

פארזעצונג קומענדיגע וואך

דער רבי ז"ל האט געזאגט פאר ר' יודל אז עס איז א סגולה פאר גולות
(ווער עס האלט זיך גרויס), אז ער זאל דאווענען אויף די צרה פון זיין חבד.

האט ר' יודל געפרעגט: אדרבה לכאורה קען פון דעם אליין זיך א מענטש נאך
מער גרויסהאלטן ווייל אויב דאוון איך אויף מיין חבד ווייזט עס אז איך בין
השובר פון מיין חבד

האט אים דער רבי ז"ל געטענפטערט בדרך משל:

עס איז געווען א קעניג וואס האט געזעצט אויף זיין זון און אים
דערווייטערט פון זיך. נאכדעם איז דער זון געגאנגען און האט
איבערבטען זיין פאטער ביז ער האט אים צוריקגעקערט און
דערנענטערט. איז אריבער א שטיק צייט און דער זון האט זיך ווידער
פארזינדיגט קעגן זיין פאטער, האט אים דער קעניג ווידער פארשיקט פון
אים, איז דער זון ווידער געקומען און אים נאכאמאל איבערגעבטען. אזוי
איז געווען עטליכע מאל אז דער בן מלך ווען ער האט געזינדיגט האט אים
דער קעניג פארשיקט און ווען ער בעט זיך איבער האט אים דער קעניג
צוריקגעברענגט און מקרב געווען.

איינמאל האט דער בן מלך ווידער געזינדיגט אנגעגן זיין פאטער, און דער
קעניג האט זייער זייער געזעצט אויף אים, און דער קעניג האט זיך
באטראכט וואס איז דער תכלית אז יעדעס מאל וועל איך אים פארשיקן
און נאכדעם ווען דער צאך וועט מיר שוין אביסל נאכלאזן וועט ער
ווייטער קומען מיר איבערבטען. איך וויל נישט עס זאל זיך אזוי פירן, נאר
איך וויל אים פארשיקן אויף אזא סארט וועג אז ער זאל שוין מער נישט
קענען קומען צו מיר און מיר נאכאמאל איבערבטען. וואס האט דער קעניג

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ט' - פון דער חכם מיטן תם (2)

פלוסופיא. און ער מחמת זיין הבנה (דהיינו פארשטאנדיקייט) האט ער דאס אויף אויס גילערניט אין א קליינער צייט. אין א פערטיל יאר. און ער איז גיווארין א גרויסער דאקטער און א פילוסוף. און א חכם אין אלע חכמות.

דערנאך האט ביי אים אנגיהויבן די וועלט ווערין פלא (פלומר די גאנצע וועלט איז ביי אים גיווען גאר ניט) דהיינו ער האט גיהאלטן אז קיינער האט קיין שכל ניט. ווארין מחמת זיין חכמה. ווייל ער איז גיווען אזוי איין גרויסער בעל מלאכה. און אזוי א חכם און אזוי א דאקטער.

איז איטליכער פון דער וועלט ביי אים גיווען פלא (גלייך ווי נישט) און ער האט זיך מיישב גיווען. ער וועט זיך שוין מאכין א תכלית. און וועט נעמען א ווייב. האט ער זיך גיטראכט אין דער דעה. אז איך וועל דא חתונה האבן. ווער וועט וויסן. וואס פון מיר איז גיווארן. לאם איך מיר בעסער אום קערין אהיים. פדי מען זאל זעהן וואס פון מיר איז גיווארן. איך בין אוועק א קליין יונגיל. און היינט בין איך גיקומען צו אזוי איין גדולה.

און ער האט זיך אויף גיהויבן און איז גיפארין אהיים. און ער האט גיהאט גרויסע יסורים אויף דעם וועג ווארין מחמת זיין חכמה. האט ער מיט קיינעם ניט גיהאט צו שמוסן. און ער האט ניט גיהאט קיין ארבייריק אזוי ווי ער וויל. האט ער גיהאט אלץ גרויסע יסורים תמיד.

דערווייל לאמיר אוועק לייגין די מעשה פון דעם חכם. מיר וועלין אנהייבן דער ציילן די מעשה פון דעם תם. דער תם האט זיך גילערנט שוסטיריי. און מחמת ער איז גיווען א תם. האט ער גימוזט זיך אסאך לערנען די מלאכה ביז ער האט מקבל גיווען. און האט די מלאכה ניט גיקענט אין גאנצין. און ער האט גינומען א ווייב. און ער האט זיך מפרנס גיווען פון דער מלאכה.

האט ער זיך מיישב גיווען. היינט באדארף מען שוין קוקין אויף איין תכלית.

און ער האט אנגיהויבען צו טראכטן מיט זיין פילוסופיא (פלומר מיט זיין חכמה) וואס ער זאל טאן. איז אים גיפעלין אז ער זאל זיך לערנען גאלד ארבייט. ווארין סע איז א גרויסע מלאכה און סע איז א שיינע מלאכה און סע דרינען גרויס חכמה. און סע איז א רייכע מלאכה

און מחמת ער איז גיווען א בר הבנה און א פילוסוף. האט ער ניט באדארפט זיך לערנען די מלאכה פמה שנים. נאר אין א פערטיל יאר האט ער מקבל גיווען די מלאכה. און איז גיווארן זייער א גרויסער בעל מלאכה.

און ער האט גיקענט די מלאכה בעסער איידער דער וואס ער האט אים אויס גילערניט. דער נאך האט ער זיך מיישב גיווען. כאטשע איך האב אזוי א מלאכה. אין דער האנט. פון דעסט וועגן פארט וויל איך מיר דערמיט ניט באנוגין. ווארין היינט איז חשוב דאס. טאמער אנאנדערע צייט וועט עפעס אנדערש חשוב זיין.

און איז גיגאנגען און האט זיך גישטלעט ביי א שטיין שניידער. און מחמת זיין חכמה האט ער די מלאכה. אויך מקבל גיווען אין א קליינער צייט. אין א פערטיל יאר. דערנאך האט ער זיך מיישב גיווען מיט זיין פלוסופיא. כאטשע איך האב אין דער האנט צוויי מלאכות. ווער וייסט טאמער וועלן ביידע ניט חשוב זיין.

פון איז פאר מיר גוט. אז איך זאל מיר לערנען אזוי א מלאכה וואס זי זאל תמיד חשוב זיין. האט ער גיקלערט מיט זיין הבנה און מיט זיין פלוסופיא. אז ער זאל זיך לערנען דאקטיריי. ווארין דאס איז א זאך וואס מדארף תמיד און סע איז תמיד חשוב. און דער סדר איז.

אז מוויל זיך לערנען דאקטיריי. מוז מען זיך פרייר לערנען ליטייניש דאס לשון און דאס פתב. און ממוז לערנען

און מחמת ער איז גיווען א תם און ער האט די מלאכה
ניט גיקענט אזוי ווי מען באדארף. מחמת דעם. איז זיין
פּרנסה גיווען מיט גרויס דוחק און זייער בצמצום. און ער
האט נישט גיהאט צייט אפילו צו עסן. ווארין ער האט
תמיד גימוזט ארבעטן. מחמת ער האט ניט גיקענט די
מלאכה אין גאנצין. נאר בשעת ער האט גיארבעט אז ער
האט איין גישטעקט די נאל און האט דורך גינומען די
דראטוויא. דעמולט האט ער א בייס גיטאן א שטיק ברויט
און האט גיגעסן.

**און זיין שטייגער איז גיווען. ער איז תמיד פרייליך
גיווען. און ער איז גיווען נאר אין שמחה תמיד. און ער**
האט גיהאט אלע מאכלים און אלע משקאות און אלע
מלבושים.

ער פלעגט זאגן צום ווייב. מיין ווייב. גיב מיר עסן האט
זי אים גיגעבן א שטיק ברויט. האט ער גיגעסן. דערנאך
האט ער גיזאגט. גיב מיר די יוף מיט קאשע. האט זי אים
אפ גישניטן נאך א שטיק ברויט און ער האט גיגעסן. און
האט זייער גילויבט און ער האט גיזאגט. וואס פאר א
גוטקייט און וואס פאר א וואוילקייט די יוף איז.

און אזוי האט ער זיך גיהייסן גיבן פלייש. האט זי אים
ווידער גיגיבן ברויט. האט ער גיגעסן. און האט אויף
זייער גילויבט און האט גיזאגט וואס פאר א וואוילקייט
דאס פלייש איז. און אזוי אנדערע מאכלים וואס ער האט
זיך אלץ גיהייסן גיבן און פאר איטליכן מאכל וואס ער
האט זיך גיהייסן גיבן האט זי אים אלץ גיגיבן א שטיק
ברויט.

און ער האט דערפון זייער גרויס תענוג גיהאט און האט
זייער גילויבט דאס גירעכט. וואס פאר א גוטקייט סע איז
גלייך ווי ער וואלט עס ממש גיגעסן. ווארין ער פלעגט
טאקע באמת פילן אין דעם ברויט וואס ער האט גיגעסן
דעם טעם פון כל המאכלים וואס ער האט גיוואלט. מחמת
זיין גרויס תמימות און זיין פרייליכקייט האט ער גיפילט
דעם טעם אין ברויט גלייך ווי ער עסט כל המאכלים.

און אזוי פלעגט ער זאגן. מיין ווייב. גיב מיר א טרונק
ביר. האט זי אים גיגיבן וואסער. פלעגט ער לויבן וואס
פאר א וואוילקייט דאס ביר איז. נאך דעם האט ער
גיהייסן גיב מיר מעד. האט זי אים גיגיבן וואסער האט
ער אויף אזוי גילויבט. וואס פאר א גוטער מעד דאס איז.
גיב מיר וויין אדער אנדערע משקאות. האט זי אים אלץ
גיגיבן וואסער. און ער האט תענוג גיהאט און האט
גילויבט די משקה גלייך ווי ער טרינקט זי.

און אזוי אין מלבושים. איז אויף אזוי גיווען. ער מיט זיין
ווייב האבן ביידע גיהאט איין פעלץ אז ער האט
באדארפט א פעלץ דהיינו אין מארק צו גיין. פלעגט ער
זאגן מיין ווייב. גיב מיר דעם פעלץ. האט זי אים גיגיבן.
אז ער האט באדארפט א טולפ גיין צווישן לייט. האט
ער גיזאגט. מיין ווייב גיב מיר דעם טולפ. האט זי אים
גיגיבן דעם פעלץ. פלעגט ער גרויס תענוג צו האבן. און
פלעגט לויבן. וואס פאר איין וואוילקייט דער טולפ איז.
אז ער האט באדארפט איין קאפטין אין שול אריין צו גיין.
האט ער גיהייסן און האט גיזאגט. מיין ווייב גיב מיר דעם
קאפטין. האט זי אים גיגיבן דעם פעלץ.

פלעגט ער צו לויבן און האט גיזאגט וואס פאר א
פיינקייט און וואסיר א שיינקייט דער קאפטין איז. און
אזוי אז ער האט באדארפט אן טאן א יופא. האט זי אים
אויף גיגיבן דעם פעלץ. פלעגט ער אויף לויבן און האט
תענוג גיהאט, וואסיר א פיינקייט און וואסיר א שיינקייט
די יופא איז. און אזוי ביי אלע זאכן. **און ער איז פול גיווען**
מיט שמחה און פרייד און לוסטיק תמיד.

לאמיר זיין פאר הערן

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (2)

- ווייל ער האט נישט געקענט די מלאכה אזוי ווי מען דארף.
- ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- נ. וואספארא שטייגער האט דעם תם געהאט?**
 - ער איז געווען בעצבות.
 - ער איז אמאל פרייליך געווען.
 - ער איז געווען תמיד פרייליך.
- ז. וואס האט דער תם געזאגט פאר זיין ווייב ווען ער האט איר געבעטן פלייש און זי האט אים געגעבן ברויט?**
 - ער האט געהאט טענות אויף איר פארוואס ברענגט זי אים ברויט.
 - ער האט געשוויגן און מקבל געווען יסורים באהבה.
 - ער האט זייער געלויבט דאס גירעכט (מאכל), וואס פארא גוטקייט עס איז.
- ח. וואס לערנסטו זיך פון די מעשה ביז דערווייל?**
 - אז עס איז כדאי צו זיין א חכם.
 - אז עס איז כדאי צו זיין א תם.
- ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואר?**
 - יא
 - נין
 - א חלק

- א. וועלכע מלאכה האט דער חכם געלערנט אין אנהויב?**
 - שטיין שניידער.
 - דאקטערייא.
 - גאלד ארבעט.
- ב. אין וויפל צייט האט דער חכם געלערנט די מלאכה?**
 - אין א האלבע יאר.
 - אין איין יאר.
 - אין א פערטל יאר.
- ג. וואס איז געווארן מיטן חכם, נאך וואס ער איז געווארן א דוקטור און א פילוסוף?**
 - מכבד געווען פאר ווער עס איז א חכם ווי אים.
 - די וועלט האט אים אנגעהויבן ווערן ווי גאר נישט.
 - ער האט געוואלט לערנען נאך א מלאכה.
- ד. דער חכם האט זיך אום געקערט אהיים כדי צו חתונה האבן, פארוואס?**
 - ווייל ביי זיין שטאט וועט ער טרעפן א ווייב א יראת שמים.
 - וויל ער האט נישט געטראפן זיין פאסיגע כלה ביי זיין פלאץ.
 - כדי מען זאל זעהן וואס איז פון אים איז געווארן.
- ה. פארוואס איז געווען די פרנסה פון דער תם מיט גרויס דוחק און זייער בצמצום?**
 - ווייל ער האט זיך געפולט ביי זיין ארבעט.

און ער איז פול גיווען מיט שמחה און פרייד און לויטטיק תמיד

טיפער געטראכט

דער תם: האט ניט _____ האט נישט _____ האט ניט _____

דער תם: איז געווען _____ האט געהאט _____ איז פול _____

תשובות אויף די מעשה פון דער חכם מיטן תם (1)

אויף וועמען שטייט "פשוט"? אויף דער תם

אויף וועמען שטייט "משוטט"? אויף דער חכם

ביי וועלכע מדינות איז געווען דער חכם? פולין (ווארשא), לאגורנא, איטליה, ספרד (שפאניא)